



העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, סל. 03-232262/3/4 תל-פקס 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך-תכנית: יוסי שנק • רכז מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מנצ'וביץ וג'ורג' נוימן • צלם מי מערכת: ציון צפריר וענת פרנסופי • ראש המינהלה: אברהם פישון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המד"ע: "העולם הזה" בע"מ • חרספה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב • הספח: "גד" בע"מ

בסמו ולנתח באיזמל את אשר התרחש. מי נכשל? מדוע נכשל? מי היה אחראי? מי הכניס גודר-שיריון של צה"ל למלכות קלאסית? מי הביא לכך שכוח זה נשלח לקרב ללא חימוש מספיק. בלי הכנה, בלי מודיעין, בלי הגנה על אנפיו? מי השאיר אותו במלכות. כשנו סגרה אחריה, מבלי לשגר לו את התגבורת שהיתה דרושה לה-צלתו? מדוע גרמה מפלה זו לאי-השגת היעד המרכזי בחזית זו. ובמילא לשינוי פני המלחמה כולה? איך מתחלקת האחריות בין הרמטכ"ל, רפאל איתן, מפקד החזית, אמיר דרורי, ומפקד הגיזרה, אביגדור בך גל?

כל זה לא פורסם בשעתו. וגם עכשיו. כאשר הדברים מתחילים להתפרסם טיפין-טיפין, מסתפקים הכתבים המואמנים בכמה פסוקים מה ושמם. כך ניתח שיף השבוע את ליקחי המלחמה בצבא הסורי, ועמד על כך שהצבא הסורי לא הובס במלחמה, וכי נשק הג'מ שלו השיג הישגים גדולים. בין השאר בקרב זה. אולם בנקודה אחת שגיתי, ואני מבקש סליחה על כך.

הקורא עופר שיפר מקיבוץ רוחמה — הקיבוץ השכן לחוות אריאל שרון — שלח לי גליון של המוסף השבועי חותם מחדש אוגוסט, ובו מאמר מפורט של עודד ליפ-שיץ על פרשה זו. הכותרת היתה "הקרב שלא היה צריך להיות".

בכתבה זו יש תיאור מצויין של הקרב כולו, על מחדליו וכישלונותיו. עודד ליפ-שיץ, חבר קיבוץ ניר-עוז בנגב, שהצטיין גם בפרשות אחרות במלחמה זו, עשה כאן עבודה טובה מאוד. חבל שלא ראיתי את הכתבה לפני כן, והאשמה לכך כולה עלי.

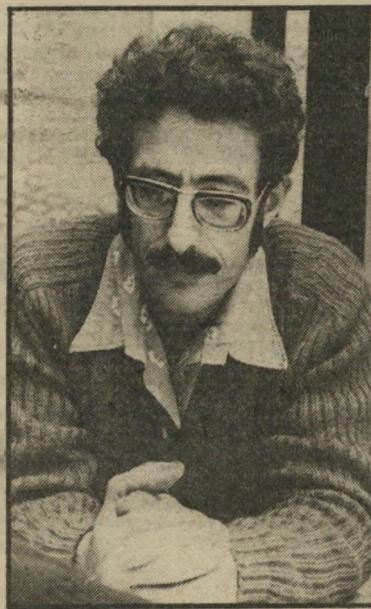
המיגדלור של עדנה *
דמאמרו צירף או ליפשיץ מיסגרת על פועלה של הגברת עדנה פאר, המסכי-רה בדיעבד כיצד עלתה במהירות כה מסחררת מדרגת טוראית לדרגת סגנית-אלוף, ומשדרנית פשוטה לשליטה בנגדי-צה"ל.

מסתבר שמישהו דאג לכך שהפירסום הראשון על אותו קרב שחור יבוא דווקא מפיה של הגברת פאר. מובן שהיא מסרה על כך במעטה עבה של שוקלד. את ה-כישלון המחפיר והעקוב-מדם, שהאחריות העליונה לו רובץ, כמוכן, על שיכמו של הרמטכ"ל, היא הפכה בהבליפיה לסיפור מלבב של גבורה ואומץ-לב. הגברת פאר שאלה חייל: "האם היה שלב שבו איבדתם תיקוחה?" והחייל, ניצול-הקרב, השיב: "לא. האמנו שהקדושי-ברוך הוא יעשה מה שטוב לנו... האמנו גם בכוחו של צה"ל, ידענו שמספלים בנו הגורמים המוסמכים ביותר... אנחנו מרגישים שהרמטכ"ל הדרג הכביר של צה"ל זה כמו מיגדלור, שאפילו אם אתה לא רואה אותו, הוא באיזשהו מקום מאיר לך!"

אין זה פלא הרמטכ"ל אהב את הגברת פאר, ודאג למחסורה המיקצוטי.

קריאה קדי.

לאריאל שרון יש תמיד מסות. גם ב-הופעתו השבוע בתוכנית חוקד בטלוויזיה הישראלית (ראה שידור וימן אישי) הצ-טייד במפה גדולה. היא באה להראות כי יש רק מרחק קטן של כמה קילומטרים בין הקו הדימיוני של 45 הקילומטרים ובין הקו האמיתי שבו עומדים כוחות צה"ל. בדברו על כך, העיר בדרך אגב כי ב-גיזרה אחת כלל לא הגיע צה"ל אף לקו



נחנ יוננח
מי אחראי לתבוסה?

45 הקילומטרים. הוא הצביע על הגיזרה העיקרית שבין צה"ל והצבא הסורי. אילו ישבו מולו עיתונאים-חוקרים, ולא שדרנים-מתרפסים, היו עטים בו במקום על נקודה זו. רגע אחד, מה קרה שם? מדוע לא הגיעו כוחותינו בגיזרה זו אף לקו 45 הקילומטרים? מדוע לא הגיעו שם לכביש ביירות-דמשק שהיה היעד? השאלה לא נשאלה, וממילא לא ניתנה תשובה. היא כלולה בדברים שככתבתי במ-דור זה לפני שבועיים ושלושה (העולם הזה 2364, 2365), על הקרב לרגלי סולטאן-יעקוב, שבו נחלגו תבוסה. תבוסה זו, משמעותה וממדיה, הועלמו עליידי הכתבים הצבאיים הישראלים, שי-חובתם היתה להביאה לידיעת הציבור.

לא די ברמיזה

אחרי שפירסמתי את הדברים, האירו את השומת-ליבני לכך שזאב שיף, הכתב הצבאי המצטיין של הארץ, רמז בשעתו על פרשה זו. יתכן שכך עשו גם אחרים. אך במקרה זה, לא די להכימא ברמיזא. כאשר מדובר על עובדות צבאיות בעלות חשיבות כה מרעת, יש לקרוא לילד

למי לנין

כתבת העטור הקיטור:

איבדנו את האמון!

ברב-שיח, שקמטים בודדים במנו-הותרו לפירסום, דנים פייסי חילי-האוויר בפעולות החיל במולחמת-הלבנון, מגלים את תחושותיהם בעת ההפצצות, וקוב-עים: "הדרג המדיני שיקר והאמון שלנו בו התערער!"

8

כתבת העטור האחר:

לכתוב על זיונים

העיתונאית הצעירה דרית שובל כתבה ספרמין סנפציוני שזאלת: "מדוע ערשים מזה עניין? כולם ערשים את זה, אכז לא מדברים. אני לא מתכוונת לכתוב על זה את כל האמת!"

62

המנכ"ל המעופף

יעקב ברי-גרא, מנכ"ל מרכז-הירידים, אהב למייל בעולם על השכון משלם המיסים. מה מחפש בגרמניה הארש שחבר לעצמו באתרפיה מפוצרקת? חקירה מיוחדת של השלם הזה החשפת פרשים מפתיעים.

29



שר-הביטחון הבא

מי יתפוס את מקומו של אריאל שרון כשיתפרסמו מסקנות וע-דת-החקירה? מה יעשה מנחם בגין? את מי הוא יעירף? כיצד יגיב שרון?

6



לא נשתוק עוד!

תושבי כפר-שלם שהשתתפו בעצרת המחאה האבל גילו שהם לבד. יפיי-חנפש של התנועה ה-קיבוצית, כמו גם ראשי-תמ"י, לא התייצבו ל-ימינם במאבק נגד ציץ-שלא

10

עיתונות כבושה

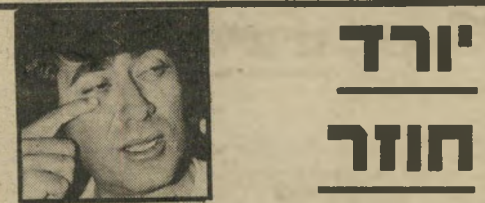
מה שיותר לפרסם בעברית — אסור לקריאה בערבית. הצנזור הצבאי מנסה לחסל את ה-עיתונות הפלסטינית בשטחים: הוא פוסל חדשות מהעולם, תרגומים מה-עיתונות העברית, דברי פרש-נות, וגם שירה וספרות.

21

ארליך פושט-דגל

מאז שנסגר הכוקר, עיתונם של ה-ליברלים בסוף שנות ה-60, לא שילם הגיזור, שימחה ארליך, את חוכו-לעורך המדור הפספזני.

64



יורד חוזר

שרנא צור, שהחליט לחזור לישראל אחרי שהיה של שמונה שנים בארצות-הברית, מס-פר על היו הורדים בלוס-אנג'לס, על קשיי קליטתם מחדש במדינת-ישראל, ומכריו: "כרתתי מגרעין של שומים!"

39

חדרה לאקום

הרצח

הזחר כמטי פליישר מניח קוביות-קרח באסלת בית-השרי-מוט של גן-הואר. יופף מל-ניקה, הבעלים של מקום-הבילוי-המחודש, מעלה זיכרונות משנות ה-40 המחזורות

66

כסית' האחרת

בית-הקפה הדיזנוג'י נחשב למעוזם של "שמאלנים". אך בימי החמישי-ביליה נכבש המקום על-ידי אהדי-ביתר-תל-אביב, הבאים למלא טופסי-טוטו ולהפי-גש עם כל-התבריה.

36

מדורים קבועים:

36	דילות ישראל	4	תשקיף
38	לי לה 17	5	במדינה
42	רחל המרחקת	12	יומן אישי — אויב העם
45	הורוסקופ — רפאל איתן	13	הנרוך
48	חוקן ראווה		מה הם אומרים — אברהם תורגמן, מוריס לוי, יוסי שריד, טיבי זכרני, יהודס גאון ויונה אליאן
	נמר של נייר — ז'ורז' אמאדו	14	אנשים
50	יורם קניוק	16	בזונים
52	זה היה העולם הזה שהיה	18	מיכתבים
55	מיבחר שידורים	24	תשבצופן
56	שידור — מינהגי פאפואה	28	עולם קטן — סחנה השלום האירופי, דנמרק והשטחים
60	קולנוע		אנשים בעולם
65	ספורט		
	אתה והשקל — התקן החדש למוציץ הישראלי לתינוקות	32	
70		33	